

საქმე №3-2---1-

გადაწყვეტილება საქართველოს სახელით

2-1-201- წელი

ქ. რუსთავი

შესავალი ნაწილი

რუსთავის საქალაქო სასამართლო

მოსამართლე ნ--- თ-----

სხდომის მდივანი ნ---- ქ-----ე

მოსარჩელე - შპს „მ-----“,

წარმომადგენელი - კ--- ბ-----ი,

მოპასუხე -სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტო,

წარმომადგენელი - პ----- ც-----ე,

დავის საგანი - ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობა

აღწერილობითი ნაწილი

1. სასარჩელო მოთხოვნა

მოსარჩელე მოითხოვს სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს 2--- წლის 1----- №1-/2--- შემოწმების აქტის, სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს დირექტორის 2--- წლის 1-----ის №0----- ადმინისტრაციული საჩივრის ნაწილობრივ დაკმაყოფილების შესახებ გადაწყვეტილების ბათილად ცნობას.

სარჩელში მითითებულია, რომ სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს მიერ გაგზავნილმა ჯგუფმა შპს „ქ-----ი“ 2013 წლის 28 თებერვლიდან 2016 წლის პირველ აგვისტომდე პერიოდში საყოველთაო ჯანმრთელობის დაცვის სახელმწიფო პროგრამის ფარგლებში დაფიქსირებული შემთხვევების შერჩევითი შემოწმება განახორციელა და შეადგინა შესაბამისი აქტი. აღნიშნული აქტი მოსარჩელის მიერ გასაჩივრდა ადმინისტრაციული საჩივრით, რაც სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს დირექტორის 2--- წლის 04 ოქტომბრის №0----- გადაწყვეტილებით არ დაკმაყოფილდა.

2. მოპასუხის პოზიცია

2.1. მოპასუხის წარმომადგენელმა წერილობითი შესაგებლით სარჩელი არ ცნო იმ საფუძვლით, რომ სასარჩელო მოთხოვნა დაუსაბუთებელია. გასაჩივრებული გადაწყვეტილებები მიღებული იქნა „საყოველთაო

ჯანდაცვაზე გადასვლის მიზნით გასატარებელ ზოგიერთ ღონისძიებათა შესახებ" საქართველოს მთავრობის 2013 წლის 21 თებერვლის №36 დადგენილების, „ჯანმრთელობის დაცვის შესახებ" საქართველოს კანონის და საქართველოს შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის მინისტრის 2000 წლის 5 დეკემბრის №2-2/ნ ბრძანების საფუძველზე. ამასთან, წარმომადგენელმა მიუთითა, მოსარჩელის მითითების უსაფუძვლობაზე მოთხოვნის ხანდაზმულობასთან დაკავშირებით.

3. ფაქტობრივი გარემოებები

3.1. უდავო ფაქტობრივი გარემოებები

3.1.1. სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს 2--- წლის 1----- №1-/2--- შპს „ქ-----ი" 2013 წლის 28 თებერვლიდან 2016 წლის 01 აგვისტომდე პერიოდში საყოველთაო ჯანმრთელობის დაცვის სახელმწიფო პროგრამის ფარგლებში დაფიქსირებული შემთხვევების შერჩევითი შემოწმების აქტის შინაარსით დგინდება, რომ მ-----

შემთხვევაში კალკულაციით მოთხოვნილია Ro, რომლის დასკვნა დასახელებულ პაციენტთა სამედიცინო ისტორიაში არ არის.

ნ-----

----- რომ კალკულაციით მოთხოვნილია შსა რაც მათ სამედიცინო ისტორიაში არ არის; ა-----

ლ----- რომ კალკულაციით მოთხოვნილია 2 შსა რაც მათ სამედიცინო ისტორიაში არ არის; თ-----

- მოთხოვნილია 3 გლუკოზა, სამედიცინო ისტორიაში არის 2 გლუკოზა;

ქ-----

მიმწოდებლის მიერ განმახორციელებელთან წარდგენილ ხარჯვის დამადასტურებელ დოკუმენტაციაში „კალკულაციაში“ დაფიქსირებული მონაცემები ჩატარებული ლაბორატორიული და ინსტრუმენტული კვლევების შესახებ არ ასახავს სინამდვილეს, ვინაიდან ჩატარებული კვლევების თარიღები არ ემთხვევა პაციენტის - ლ----- ე-----
ვ-----ს ჰოსპიტალიზაციის პერიოდს.

11 - ტ-----

----- შემთხვევაში სამედიცინო შემთხვევების რეგისტრაციის მოდულში (ელექტრონული ჟანდაცვა) დაფიქსირებული მონაცემები შემთხვევის დაწყების და დამთავრების შესახებ არ ემთხვევა სამედიცინო დოკუმენტაციაში სამედიცინო დოკუმენტაციით არსებულ მონაცემებს;
პაციენტების ა-----

----- შემთხვევაში ადგილი აქვს გადაცემული კოდების დროების გადაფარვას.

გ----- შემთხვევებში ადგილი აქვს გადაცემული კოდების დროების სრული გადაფარვას.

ს----- შემთხვევაში ჰოსპიტალიზაციის პერიოდი და გადაცემული კოდები არ შეესაბამება სამედიცინო ისტორიაში არსებულ ინფორმაციას.

მ-----) შემთხვევაში მოთხოვნილია და დაფინანსებულია 6090000014-K 65.8 -/- პერიტონიტის სხვა სახეები და 8000000000- სისხლი და სისხლის კომპონენტები - რაოდენობა 6, რაც არ უნდა დაფინანსებულიყო, ვინაიდან 8000000000 უნდა იყოს I დონესთან ერთად.

ნ----- შემთხვევაში ჰოსპიტალიზაციის პერიოდი 2-.10.2014 10:10 - 28.10.2014 11:08; მოთხოვნილია გეგმიური ოპერაცია - სრული თიროიდექტომია, რომელიც გართულდა და + SUR3015254-T88,9 ქირურგიული და თერაპიული ჩარევის გართულება, დაუზუსტებელი ჩარევები: BWSE00-BWSE00 განმეორებითი ოპერაციები ღრმა სისხლდების გამო ენდოკრინული სისტემის ქირურგიაში და 8000000000 - სისხლი და სისხლის კომპონენტები - რაოდენობა 2, SUR3015254-ის პერიოდში სამედიცინო ისტორიით 2-.10.2014 20:20 - 25.10.2014 01:25 პაციენტი იმყოფებოდა მართვით სუნთქვაზე, 28.10.2014 10:10 - 28.10.2014 11:08 მართვითი სუნთქვა და რეანიმაციული ღონისძიებები (MORS); ელექტრონულად არ არის დონე ატვირთული, რაც რეალურად იყო, ამასთანავე 8000000000 დონის გარეშე არ ფინანსდება;

გ----- შემთხვევაში დახურულია 2000000007- R40 -/-ძილიანობა, სტუპორი და კომა, დახურვის შემდეგ კი შეცვალა 2000000013-163 -/- თავის ტვინის ინფარქტით; (დახურვის შემდეგ

კოდის ცვლილება);

გ----- შემთხვევა დახურულია 1000000018-ით თერმული, ქიმიური და ელექტროკონტაქტური დაზიანება, დახურვის შემდეგ დაემატა 100000002-- იმუნიზაციის აუცილებლობა ტეტანუსის წინააღმდეგ;

რ----- შემთხვევა დახურულია 6090000006-ით K 65.9 -/- პერიტონიტი დაუზუსტებელი, დახურვის შემდეგ დაემატა 8000000000 - სისხლი და სისხლის კომპონენტები, რაოდენობა 5, შემთხვევის პერიოდია 03.08.2013 1:-50- 05.08.2013 3:20, პოსტოპერაციულად 04.08.2013 00:15-დან პაციენტი ლეტალობამდე არის მართვით სუნთქვაზე და ვაზოპრესორზე, რაც არ აქვს ელექტროკულში ატვირთული, ეს პერიოდი გაყვანილია 6090000006 კოდის ფარგლებში;

ა----- შემთხვევის პერიოდია 1-07.2013 8:45 - 13.07.2013 9:00, მოთხოვნილია 3000000000 - მეორე დონის ინტენსიური მკურნალობა, რაც არ დასტურდება სამედიცინო დოკუმენტაციით ავადმყოფი არ საჭიროებდა მართვით სუნთქვას, ვაზოპრესორულ მხარდაჭერას და არც დიალიზს, რომლებიც განსაზღვრავენ აღნიშნულ დონეს;

პ----- შემთხვევაში, შემთხვევის დახურვის შემდეგ შეიცვალა კოდი;

რ----- შემთხვევაში გადაცემულია 9000000011-J18,9/პნევმონია, დაუზუსტებელი, რასაც არ შეესაბამება სამედიცინო ისტორიაში არსებული ინფორმაცია.

თ----- შემთხვევა დახურულია S52.1 - სხივის ზედა ბოლოს მოტეხილობა NCSK1--იდაყვის ან წინამხრის ძვლის ნაწილობრივ ან სრული ამოკვეთა; დახურვის შემდეგ შეცვლილია ჩარევა NCSP 61-0000062, S52.1-/-სხივის ზედა ბოლოს მოტეხილობა - NCSJ63 -/- იდაყვის ან წინამხრის მოტეხილობა შიდა ფიქსაცია ფირფიტის და ჭანჭიკების გამოყენებით; სხივის ძვლის პროქსიმალური ნაწილი; სამედიცინო ისტორიაში ყველგან მითითებულია NCSK1-;

ა----- მოთხოვნილია კოდები: 200000001-30.03.2015 17:35 სთ-დან 30.03.2015 21:30 სთ, 400000000-30.03.2015 21:30 - 01.04.2015 10:00, 3000004 - 01.04.2015 10:00 - 21.04.2015 10:00, 3000444 - 21.04.2015 10:00 - 26.05.2015 1:08, 3000444 დაწყებული უნდა იყოს 20.04.2015 17:35, რა დროიდანაც სრულდება 21 ს/დღე;

ბ----- შემთხვევა დახურულია D39.1-საკვერცხის გაურკვეველი ან უცნობი ქცევის სიმსივნე, LASF00 - ცალმხრივი სალპინგო-ოოფერექტომია, LCSD00-პისტერექტომია; დახურვის შემდეგ შეიცვალა ICD და NCSP -ც; D25.9 საშვილოსნოს ლეიომიომა, დაუზუსტებელი, LASF10-ორმხრივი სალპინგო-ოოფერექტომია; LCSD00- პისტერექტომია;

გეგმიური შემთხვევაა- საგარანტიოს ინფორმაცია ემთხვევა დახურვის შემდეგ შეცვლილს, ხოლო ფორმა 100 და ისტორიის ინფორმაცია შეესაბამება ელ-ში დახურვისას მითითებულს (ასევე არეულია საკვერცხის მხარეობა ზოგან მარჯვენა მითითებული, ზოგან მარცხენა);

ს----- გეგმიური შემთხვევა, საგარანტიო გაცემულია ლაპაროსკოპიული სუბტოტალური ჰისტერექტომია, სამედიცინო დოკუმენტაციის ინფორმაციით ოპერაცია გაკეთდა ლაპარატომიით;

ფ----- შემთხვევაში, განხორციელებულია რეფერალი, ელექტრონულად თანხა გადაყვანის შემთხვევაში არ არის მითითებული.

ნ-----~~საბოლოო დიაგნოზის დადგენისათვის საჭირო კვლევების პასუხის~~ მიღებამდე და შემთხვევის დახურვის შემდეგ, მიღებული ჰისტომორფოლოგიური კვლევის პასუხების თანახმად შეცვლილია შეტყობინებების სისტემაში მიმწოდებლის მიერ გაცემული დიაგნოზი;

დარღვეულია „სამედიცინო რენტგენურ-რადიოლოგიური დიაგნოსტიკური პროცედურებისა და მკურნალობის დროს რადიაციული დაცვის უზრუნველყოფის სანიტარიული ნორმების დამტკიცების შესახებ“ საქართველოს შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის მინისტრის 2003 წლის 4 მარტის №41/ნ ბრძანებით მე-10 თავი, 21-ე მუხლი. გამოიკვეთა 303 შემთხვევა, სადაც არ არის მითითებული ქმედება განხორციელებული.

88 შემთხვევაში ჰისტომორფოლოგიური კვლევა გაკეთებულია სხვადასხვა არაკონტრაქტორ კლინიკაში და აღნიშნულ კვლევაზე გაწეული ხარჯვის დამადასტურებელი დოკუმენტაცია ვერ იქნა წარდგენილი;

დანართ 3-ში დაფიქსირებული შემთხვევები დახურულია ჰისტომორფოლოგიური დასკვნის მიღებამდე, რის გამოც კლინიკას ეკისრება ჯარიმა თითოეულ შემთხვევაზე 50 ლარის ოდენობით.

92 შემთხვევაში არ არის წარდგენილი გეგმიური ამბულატორიული მომსახურების კომპონენტით მოსარგებლეთა რეგისტრაციისათვის საჭირო თანხმობის ფორმები, შესაბამისად ბენეფიციართა მოსარგებლედ რეგისტრაცია განხორციელებულია თანხმობის ფორმის გარეშე;

1-9 შემთხვევაში ძირითად კონტიგენტში დარეგისტრირებული პაციენტების ფაქტობრივ მისამართში დაფიქსირებულია სოფელი;

1- შემთხვევაში მოსარგებლეზე შევსებული თანხმობის ფორმის ნომერი არ შეესაბამება რეგისტრაციის მოდულში დაფიქსირებულ თანხმობის ფორმის ნომერს;

არის შემთხვევები, როცა მიმწოდებლის მიერ მოსარგებლეზე არ არის შევსებული თანხმობის ფორმა, ხოლო ზოგ შემთხვევაში მხოლოდ მოსარგებლის პირადობის ქსერო ასლია, ზოგიერთ შემთხვევაში თანხმობის ფორმა შევსებულია რუსულ ენაზე;

მოსარგებლის თანხმობის ფორმაში დაფიქსირებული ფაქტიური

საცხოვრებელი მისამართი 327 შემთვევაში არ ედრება ბენეფიციარების რეგისტრაციის მოდულში დაფიქსირებულ ფაქტიურ საცხოვრებელ მისამართს.

113 შემთვევაში არასწორადაა შევსებული მოსარგებლის რეკვიზიტები, სახელი, გვარი და პირადი ნომერი, 11 თანხმობის ბარათზე არ არის მითითებული მოსარგებლის ფაქტიური მისამართი, 270 შემთვევაში თანხმობის ბარათზე არ არის მითითებული მოსარგებლის ხელმოწერა, 21 შემთხვევა გადასწორებულია და არ ედრება ბენეფიციარების რეგისტრაციის მოდულში დაფიქსირებულ მონაცემებს, 41- შემთხვევაში თანხმობის ბარათზე არ არის რეგისტრაციის თარიღი მითითებული;

მკაცრი აღრიცხვის ფორმას თან არ ერთვის ბენეფიციარის პირადობის დამადასტურებელი დოკუმენტის ასლი;

8 შემთვევაში მოსარგებლის თანხმობის ფორმაში დაფიქსირებული რეგისტრაციის თარიღი არ ედრება ბენეფიციარების რეგისტრაციის მოდულში დაფიქსირებულ რეგისტრაციის თარიღს;

გეგმიური ამბულატორიული მომსახურების მიღებაში 9 შემთხვევაში პაციენტებს გადახდილი აქვთ 17,37 ლარი თანაგადახდის სახით კუთვნილ თანხაზე მეტი, ან თანხა გადახდილი აქვთ იმ მომსახურებაში, რაც არ ითვალისწინებდა თანხის გადახდას.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

-სარჩელი (ტომი I, ს. ფ. 1-27);

-წერილობითი შესაგებელი (ტომი I, ს. ფ. 1-1-233)

-სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს 2--- წლის 1----- №1-/2--- შემოწმების აქტი (ტომი I, ს. ფ. 28-66);

3.1.2. სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს 2--- წლის 1----- №1-/2--- შემოწმების აქტი მოსარჩელის მიერ გასაჩივრებული იქნა ადმინისტრაციული საჩივრით, რაც სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს დირექტორის 2--- წლის 1-----ის №0----- გადაწყვეტილებით დაკმაყოფილდა ნაწილობრივ, მხოლოდ იმ შემთხვევებზე დაკისრებული საჯარიმო სანქციების ბათილად ცნობის ნაწილში, რომელიც არ დაფინანსებულა.

7.1.2.-დან 7.1.29 პუნქტებით გათვალისწინებულ შემთხვევებში, იმ გარემოების გათვალისწინებით, რომ განმახორციელებელთან წარდგენილ ხარჯვის დამადასტურებელ დოკუმენტაციაში დაფიქსირებულია რენტგენოლოგიური კვლევა და მისი ღირებულება როგორც შემთხვევებზე გაწეული ხარჯი, ხოლო კვლევის შედეგი არ არის დაფიქსირებული პაციენტის სამედიცინო ისტორიაში, შემოწმებელმა იმოქმედა რა განსაზღვრული კომპეტენციის ფარგლებში, აღმოაჩინა და დააფიქსირა სინამდვილესთან შეუსაბამო ინფორმაციის გადაცემის ფაქტი და განახორციელა მსგავსი შემთხვევების კვალიფიკაცია, როგორც დარღვევა. გასაჩივრებული შემოწმების აქტის 7.2. პუნქტთან მიმართებაში, რომელიც შეეხება მიმწოდებლის მიერ განმახორციელებელთან წარდგენილი ხარჯვის დამადასტურებელ დოკუმენტაციაში ჩატარებული ლაბორატორიული და ინსტრუმენტული კვლევის შესახებ და პაციენტის

ჰოსპიტალიზაციის პერიოდის არ დამთავრებას, ადმინისტრაციულმა ორგანომ არაჰოსპიტალიზაციის პერიოდში გაფორმებული კვლევის შედეგი და ფასი კონკრეტული სამედიცინო შემთხვევისა და მისი ღირებულების ნაწილად ვერ ჩათვალა. ასევე უსაფუძვლოდ იქნა მიჩნეული მოსარჩელის მოთხოვნა გასაჩივრებული შემოწმების აქტის 7.3. პუნქტთან დაკავშირებით.

ადმინისტრაციულმა ორგანომ 7.4-7.33 პუნქტებთან მიმართებით, დადგომის დროების მიხედვით, ისეთი პროგრამული შემთხვევები/ნოზოლოგიური კოდები, რომლებიც ითვალისწინებენ ერთსა და იმავე ჩარევებს, ცალ-ცალკე, მათი დასაფინანსებლად წარდგენა საფუძველს მოკლებულად და პროგრამული ხარჯების ხელოვნურ ზრდად მიიჩნია. შესაბამისად, დაადგინა ყველა სადავო შემთხვევის გადასინჯვა.

ადმინისტრაციულმა ორგანომ 7.34.1 -7.34-35 პუნქტებით გათვალისწინებულ შემთხვევებში მიიჩნია, რომ ადგილი აქვს ჰისტომორფოლოგიური კვლევების შედეგად მიმწოდებლის მიერ ელექტრონულად გადაცემული დიაგნოზის არსებით ცვლილებას, ხოლო 7.35 პუნქტთან მიმართებით, განმარტა, რომ განმანორციელებელსა და მიმწოდებელს შორის სახელშეკრულებო ურთიერთობიდან გამომდინარე ადგილი აქვს არა საექიმო საქმიანობაზე სახელმწიფო ზედამხედველობას, არამედ შესრულების კონტროლს. 7.36 პუნქტთან მიმართებით ადმინისტრაციულმა ორგანომ მიუთითა, რომ მიმწოდებლის მიერ ვერ დასტურდება ჰისტომორფოლოგიური გამოკვლევების არაკონტრაქტორ კლინიკებში ჩატარებაზე გაწეული ხარჯი.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

-სარჩელი (ტომი I, ს. ფ.1-27);

-წერილობითი შესაგებელი (ტომი I, ს. ფ. 1-1-233)

-სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს 2--- წლის 1----- №1-/2--- შემოწმების აქტი (ტომი I, ს. ფ. 28-66);

- ადმინისტრაციული საჩივრი (ტომი I, ს. ფ. 67-93);

- სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს დირექტორის 2--- წლის 1----- ის №0----- გადაწყვეტილება (ტომი I, ს. ფ. 94-104);

4.2. დადგენილი სადავო ფაქტობრივი გარემოებები

4.2.1.მოცემულ საქმეზე მოპასუხე ადმინისტრაციულ ორგანოს ადმინისტრაციული წარმოება ჩატარებული აქვს არასრულყოფილად, პასუხი არ გაეცა საჩივარში მითითებულ გარემოებას დამოუკიდებლად, არ დაასაბუთა მიღებული გადაწყვეტილებები.

საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის მე-17 მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, მოსარჩელე ვალდებულია დაასაბუთოს თავისი სარჩელი და წარადგინოს შესაბამისი მტკიცებულებები. მოპასუხე ვალდებულია დაასაბუთოს თავისი შესაგებელი და წარადგინოს შესაბამისი მტკიცებულებები. თუ კანონით სხვა რამ არ არის დადგენილი,

ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის არარა აქტად აღიარების, ბათილად ცნობის ან ძალადაკარგულად გამოცხადების შესახებ სარჩელის წარგდენის შემთხვევაში მტკიცების ტვირთი ეკისრება ადმინისტრაციულ ორგანოს, რომელმაც გამოსცა ეს აქტი.

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 105-ე მუხლის თანახმად, სასამართლო აფასებს მტკიცებულებებს თავისი შინაგანი რწმენით, რომელიც უნდა ემყარებოდეს სასამართლო სხდომაზე მათ ყოველმხრივ, სრულ და ობიექტურ განხილვას, რის შედეგადაც მას გამოაქვს დასკვნა საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე გარემოებების არსებობის ან არ არსებობის შესახებ. მოსაზრებები, რომელიც საფუძვლად უდევს სასამართლოს შინაგან რწმენას უნდა აისახოს გადაწყვეტილებაში.

სასამართლო განმარტავს, რომ საპროცესო კანონმდებლობით არც ერთ მტკიცებულებას არ აქვს წინასწარ დადგენილი სავალდებულო ძალა, რაც გულისხმობს, რომ ყველა მტკიცებულება ექვემდებარება გამოკვლევას და შეფასებას, წინააღმდეგ შემთხვევაში, ადმინისტრაციული წარმოების ჩატარება საერთოდ უშინაარსოდ მიიჩნევა.

მოცემულ შემთხვევაში სასამართლო მიიჩნევს, რომ მოპასუხის მიერ არ ყოფილა გამოკვლეული საქმის გარემოებები სრულყოფილად, გასაჩივრებული აქტების შინაარსიდან გამომდინარე შეუძლებელია დადგინდეს მიმწოდებლის მიერ კონკრეტული მომსახურების დრო, გასაჩივრებული აქტებით არ არის გათვალისწინებული მოთხოვნის ხანდაზმულობის ვადა; გასაჩივრებული შემოწმების აქტით დადგენილია, მხოლოდ ზედმეტად მოთხოვნილი თანხა, ძირითად კონტიგენტში რეგისტრაციის გამო, არ არის დაანგარიშებული მათი დამატებით კონტიგენტში რეგისტრაციისას გაწეული მომსახურების თანხა და მათი სხვაობა; თანხა მოთხოვნილია ხანდაზმულობის ვადის გაუთვალისწინებლად.

სამოტივაციო ნაწილი

4. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა

საქმეში არსებული მასალებისა და მხარეთა ახსნა-განმარტებების მოსმენის, სარჩელის ფაქტობრივი და სამართლებრივი საფუძვლიანობის შემოწმებისა და საქმეში არსებულ მტკიცებულებათა სამართლებრივი შეფასების შედეგად, სასამართლო მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ შპს „მ-----“ წარმომადგენლის სარჩელი მოპასუხე სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს მიმართ უნდა დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ.

5. კანონები, რომლებითაც სასამართლომ იხელმძღვანელა

საქართველოს კონსტიტუცია; „საყოველთაო ჯანდაცვაზე გადასვლის მიზნით გასატარებელ ზოგიერთ ღონისძიებათა შესახებ“ საქართველოს მთავრობის 2013 წლის 21 თებერვლის №36 დადგენილება, „საექიმო საქმიანობის შესახებ“ საქართველოს კანონი, „ჯანმრთელობის დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონი; საქართველოს სამოქალაქო კოდექსი, საქართველოს ზოგადი

ადმინისტრაციული კოდექსი;

6. სამართლებრივი შეფასება

6.1. საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 22-ე მუხლის შესაბამისად, სარჩელი შეიძლება აღიძრას ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობის ან ძალადაკარგულად გამოცხადების მოთხოვნით.

სასამართლო მიუთითებს, რომ გასაჩივრებული დოკუმენტი - სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს 2--- წლის 1----- №1-/2--- შემოწმების აქტი და სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს დირექტორის 2--- წლის 1-----ის №0----- ადმინისტრაციული საჩივრის ნაწილობრივ დაკმაყოფილების შესახებ გადაწყვეტილება წარმოადგენს საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსით გათვალისწინებულ ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტებს და აღნიშნული აქტების კანონშესაბამისობა, მისი გამოცემის დროისათვის მოქმედ სამართლებრივ ნორმებთან, სასამართლომ უნდა შეამოწმოს მოცემული სარჩელის ფარგლებში; დადგენილი უნდა იქნას, შეესაბამება თუ არა გასაჩივრებული ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტები კანონს და აყენებს თუ არა იგი პირდაპირ და უშუალო ზიანს მოსარჩელის კანონიერ უფლებებსა და ინტერესებს.

საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 32-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, ამ კოდექსის 22-ე მუხლში აღნიშნულ სარჩელთან დაკავშირებით სასამართლო უფლებამოსილია გამოიტანოს გადაწყვეტილება ადმინისტრაციული აქტის ბათილად ცნობის შესახებ თუ ადმინისტრაციული აქტი ეწინააღმდეგება კანონს და ის პირდაპირ და უშუალო (ინდივიდუალურ) ზიანს აყენებს მოსარჩელის კანონიერ უფლებას, ან ინტერესს ან უკანონოდ ზღუდავს მას.

ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილობის საფუძვლებს ადგენს საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-60¹ მუხლი, რომლის პირველი ნაწილის მიხედვითაც ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი ბათილია, თუ იგი ეწინააღმდეგება კანონს ან არსებითად დარღვეულია მისი მომზადების ან გამოცემის კანონმდებლობით დადგენილი სხვა მოთხოვნები. ამავე მუხლის მე-2 ნაწილი განსაზღვრავს, რომ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის მომზადების ან გამოცემის წესის არსებით დარღვევად ჩაითვლება ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემა ამ კოდექსის 32-ე ან 34-ე მუხლით გათვალისწინებული წესის დარღვევით ჩატარებულ სხდომაზე ან კანონით გათვალისწინებული ადმინისტრაციული წარმოების სახის დარღვევით, ანდა კანონის ისეთი დარღვევა, რომლის არარსებობის შემთხვევაში მოცემულ საკითხზე მიღებული იქნებოდა სხვაგვარი

გადაწყვეტილება.

„ჯანმრთელობის დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის პირველი მუხლის თანახმად, ეს კანონი აწესრიგებს ურთიერთობებს სახელმწიფო ხელისუფლების ორგანოებს და ფიზიკურ და იურიდიულ პირებს შორის მოქალაქეთა ჯანმრთელობის დაცვის სფეროში, ამავე კანონის 21-ე მუხლის თანახმად, სამედიცინო საქმიანობის სამართალსუბიექტს, რომელიც დადგენილი წესით მონაწილეობს ჯანმრთელობის დაცვის სახელმწიფო პროგრამაში, შესრულებული სამუშაო უნაზღაურდება საქართველოს კანონმდებლობის შესაბამისად დამტკიცებული ანაზღაურებისა და დაფინანსების წესების მიხედვით.

„საყოველთაო ჯანდაცვაზე გადასვლის მიზნით გასატარებელ ზოგიერთ ღონისძიებათა შესახებ“ საქართველოს მთავრობის 2013 წლის 21 თებერვლის №36 დადგენილების პირველი მუხლის მიხედვით, საყოველთაო ჯანმრთელობის დაცვის სახელმწიფო პროგრამის (შემდგომში – პროგრამა) მიზანია: ა) საქართველოს მოსახლეობისათვის შექმნას ფინანსური უზრუნველყოფა სამედიცინო მომსახურების ხელმისაწვდომობისათვის, კერძოდ; ა.ა) პირველადი ჯანდაცვის მომსახურებაზე მოსახლეობის გეოგრაფიული და ფინანსური ხელმისაწვდომობის გაზრდა; ა.ბ) ამბულატორიული მომსახურების მოხმარების გაზრდა ძვირადღირებული და მაღალტექნოლოგიური ჰოსპიტალური მომსახურების მოხმარების რაციონალიზაციის მიზნით; ა.გ) მოსახლეობის ჯანმრთელობის მდგომარეობის გაუმჯობესება გადაუდებელ და გეგმურ სტაციონარულ და ამბულატორიულ მომსახურებაზე ფინანსური ხელმისაწვდომობის გაზრდის გზით; ბ) ამ დადგენილების 21-ე მუხლის შესაბამისად, საქართველოს მთავრობის 2009 წლის 9 დეკემბრის №218 ან/და 201- წლის 7 მაისის №165 დადგენილებებით განსაზღვრული შესაბამისი მოსარგებლეებისათვის შექმნას ფინანსური უზრუნველყოფა იმავე დადგენილებებით განსაზღვრული სადაზღვევო ვაუჩერის შესაბამის სამედიცინო მომსახურებებზე; გ) ჯანმრთელობის დაზღვევის არმქონე ვეტერანებისთვის შექმნას ფინანსური უზრუნველყოფა ამ დადგენილებით განსაზღვრული სამედიცინო მომსახურების ხელმისაწვდომობისათვის. ამავე დადგენილების მე-3 მუხლის თანახმად, პროგრამის განხორციელებას უზრუნველყოფს საქართველოს შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტროს (შემდგომში - სამინისტრო) სახელმწიფო კონტროლს დაქვემდებარებული სსიპ – სოციალური მომსახურების სააგენტო (შემდგომში ტექსტსა და დანართებში – განმახორციელებელი), ხოლო მე-7 მუხლის თანახმად, პროგრამის ადმინისტრირებაში მონაწილე სახელმწიფო დაწესებულებებს წარმოადგენენ: ა) პროგრამის განმახორციელებელი დაწესებულება; ბ) სამინისტროს სახელმწიფო კონტროლს დაქვემდებარებული სსიპ – სამედიცინო და ფარმაცევტული საქმიანობის რეგულირების სააგენტო (შემდგომში –

რეგულირების სააგენტო). ამავე დადგენილების მე-9 მუხლის მე-2 პუნქტის მიხედვით, პროგრამის ზედამხედველობას ახორციელებენ პროგრამის განმახორციელებელი და რეგულირების სააგენტო, დადგენილი უფლებამოსილების ფარგლებში, ხოლო მე-1- მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, მონიტორინგი ხორციელდება პროგრამის განმახორციელებლის მიერ შერჩევის პრინციპით.

„საყოველთაო ჯანდაცვაზე გადასვლის მიზნით გასატარებელ ზოგიერთ ღონისძიებათა შესახებ“ საქართველოს მთავრობის 2013 წლის 21 თებერვლის №36 დადგენილების 23-ე მუხლის მე-4 პუნქტის თანახმად, პროგრამაში მონაწილე სამედიცინო დაწესებულებებმა პროგრამის მოსარგებლეთა რეგისტრაცია უნდა განახორციელონ მხოლოდ მოსარგებლის თანხმობის (დადგენილი წესით) საფუძველზე, რომელიც დადასტურებული უნდა იყოს მოსარგებლის ან არასრულწლოვანის შემთხვევაში - მისი კანონიერი წარმომადგენლის (მშობელი, პაპა, ბებია, და, ძმა, მეურვე ან მზრუნველი და კანონმდებლობით განსაზღვრული სხვა კანონიერი წარმომადგენელი) ხელმოწერით. „საყოველთაო ჯანმრთელობის დაცვის სახელმწიფო პროგრამის ფარგლებში გეგმური ამბულატორიული მომსახურების მისაღებად სამედიცინო დაწესებულებაში რეგისტრაციაზე მოსარგებლის თანხმობის ფორმის, მისი გამოყენებისა და აღრიცხვა-ანგარიშგების წესის დამტკიცების შესახებ“ საქართველოს შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის მინისტრის 2014 წლის 17 მარტის №01-1/ნ ბრძანების პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტით დამტკიცდა „საყოველთაო ჯანმრთელობის დაცვის სახელმწიფო პროგრამის ფარგლებში გეგმური ამბულატორიული მომსახურების მისაღებად სამედიცინო დაწესებულებაში რეგისტრაციაზე მოსარგებლის თანხმობის ფორმა (დანართი №1-ის შესაბამისად), ხოლო მე-5 მუხლის პირველი პუნქტის მოთხოვნებიდან გამომდინარე, მკაცრი აღრიცხვის ფორმის შევსებას უზრუნველყოფს გეგმური ამბულატორიული მომსახურების მიმწოდებელი დაწესებულება. ამავე ნორმის მე-5 პუნქტის თანახმად, მკაცრი აღრიცხვის ფორმის შევსება ხდება თითოეულ ბენეფიციარზე ინდივიდუალურად, რომელსაც თან ერთვის ბენეფიციარის პირადობის დამადასტურებელი დოკუმენტის ასლი, ხოლო წარმომადგენლის მეშვეობით რეგისტრაციისას, დამატებით, წარმომადგენლის პირადობის დამადასტურებელი დოკუმენტი, აგრეთვე, წარმომადგენლობის დამადასტურებელი დოკუმენტის მიმწოდებლის მიერ დამოწმებული ასლი. არასრულწლოვანი პირის რეგისტრაციისას ერთ-ერთი მშობლის მოთხოვნით, მშობელს წარმომადგენლობის დოკუმენტი არ მოეთხოვება. მე-8 მუხლის მოთხოვნებიდან გამომდინარე, პროგრამის გეგმიური ამბულატორიული მომსახურების კომპონენტით მოსარგებლეთა რეგისტრაციისათვის კანონმდებლობით და ამ წესით დადგენილი პირობების დარღვევისათვის, მათ შორის, შევსებული ან შეუვსებელი თანხმობის ფორმების დაკარგვის, განადგურების, დაზიანების ან სხვა სახით ხელყოფისათვის, მიმწოდებლის პასუხისმგებლობა განისაზღვრება

„საყოველთაო ჯანდაცვაზე გადასვლის მიზნით გასატარებელ ზოგიერთ ღონისძიებათა შესახებ“ საქართველოს მთავრობის 2013 წლის 21 თებერვლის №36 დადგენილების №1 დანართის მე-1- და/ან მე-20 მუხლების შესაბამისად, გარდა იმ შემთხვევებისა, როდესაც აღნიშნული გამოწვეულია ფორსმაჟორული გარემოებით ან შესაბამის ფაქტზე მესამე პირების მიმართ დაწყებულია სამართალდამცავი ორგანოების რეაგირება (უნდა დასტურდებოდეს შესაბამისი დოკუმენტაციით).

განსახილველ შემთხვევაში დადგენილია, რომ სადავო აქტი გამოიცა 2--- წლის 1----- შპს „ქ-----ი“ 2013 წლის 28 თებერვლიდან 2016 წლის 01 აგვისტომდე პერიოდში საყოველთაო ჯანმრთელობის დაცვის სახელმწიფო პროგრამის ფარგლებში დაფიქსირებული შემთხვევების შერჩევითი შემოწმებისას. გასაჩივრებული აქტის შინაარსიდან გამომდინარე დგინდება, რომ პროგრამის ზედამხედველობის განმახორციელებელმა ორგანომ არასრულყოფილად გამოიკვლია გარემოებები და ფორმალურად მიუდგა საკითხს.

ადმინისტრაციულმა ორგანომ შემოწმების აქტით მიიჩნია, რომ რიგ შემთხვევებში ადგილი ჰქონდა მიმწოდებლის მიერ განმახორციელებელთან წარდგენილ ხარჯვის დამადასტურებელ დოკუმენტაციაში დაფიქსირებულ კვლევებს (RO, შსა, სსა, კოაგულოგრამა, ულტრასონოგრაფია) რომელთა დასკვნაც სამედიცინო ისტორიაში არ არის; არ დაფიქსირდა მოთხოვნილი მედიკამენტების გამოყენების სამედიცინო ისტორიაში ასახვის ფაქტი; ჩატარებული კვლევის თარიღების ჰოსპიტალიზაციის თარიღებთან შეუსაბამობა; სამედიცინო დოკუმენტაციის არასწორი შევსების ფაქტები; დიაგნოზის დადგენისათვის საჭირო კვლევის პასუხის მიღებამდე შემთხვევის ფაქტის დახურვა;

„საყოველთაო ჯანდაცვაზე გადასვლის მიზნით გასატარებელ ზოგიერთ ღონისძიებათა შესახებ“ საქართველოს მთავრობის 2013 წლის 21 თებერვლის №36 დადგენილების 20-ე მუხლის მეორე პუნქტის „ბ“ ქვეპუნქტის თანახმად, პროგრამების ადმინისტრირებაში მონაწილე სახელმწიფო დაწესებულება ზედამხედველობის ეტაპ(ებ)ის მიხედვით, ამ დადგენილებით განსაზღვრული კომპეტენციის ფარგლებში უფლებამოსილია: გამოვლენილი დარღვევების შემთხვევაში, არ აუნაზღაუროს სამედიცინო მომსახურების ღირებულება, ან მოსთხოვოს მიმწოდებელს ზედამხედველობის შედეგად გამოვლენილი არასწორად მიღებული დაფინანსების სახელმწიფო ბიუჯეტში დაბრუნება და დაკისრებული საჯარიმო სანქციების გადახდა და/ან დააკისროს დამატებითი ფინანსური ჯარიმის გადახდა; ამავე დადგენილების მე-1- მუხლის მესამე პუნქტის „ზ“ ქვეპუნქტის მოთხოვნებიდან გამომდინარე, განმახორციელებლის მიერ ანაზღაურებული თანხის სრულად უკან დაბრუნების საფუძვლებია: თუ შემთხვევის შესახებ მონაცემები ან/და დოკუმენტაცია არ ასახავს

სინამდვილეს. ამავე მუხლის მე-11 პუნქტის შესაბამისად, სამედიცინო მომსახურების მიწოდებისას საქართველოს კანონმდებლობით გათვალისწინებული მოთხოვნების დარღვევა (გარდა სამედიცინო დოკუმენტაციის წარმოების წესისა), რომელიც გამოვლინდება კონტროლის/რევიზიის დროს, გამოიწვევს მიმწოდებლის დაჯარიმებას განმახორციელებლის მიერ ამ შემთხვევისათვის პროგრამით ანაზღაურებული თანხის 10%-ით.

სასამართლო მიიჩნევს, რომ ადმინისტრაციულ ორგანოს შეფასება არ მიუცია იმ გარემოებებისათვის, რომ სამედიცინო დაწესებულების მიერ განმახორციელებელთან ანგარიშგებისთვის წარდგენილ საანგარიშგებო დოკუმენტაციის, ხარჯის დამადასტურებელ დოკუმენტში, განმახორციელებელთან შეთანხმებით, დიაგნოსტიკური გამოკვლევები არ იყო ჩაშლილი და წარედგინებოდა მხოლოდ ჯამური ფინანსური მონაცემები, კვლევების დასახელებისა და რაოდენობის გარეშე, შესაბამისად დასადგენია მოხდა თუ არა უზუსტობა, რაც შეეხება 7.2 და 7.3 პუნქტით გათვალისწინებულ შემთხვევებს სასამართლო მიიჩნევს, რომ დასადგენილია ადგილი ხომ არ ჰქონდა მექანიკური ხასიათის შეცდომებს. გასაჩივრებული აქტის 7.4-7.33 პუნქტებთან მიმართებაში სასამართლო განმარტავს, რომ სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს დირექტორის 2--- წლის 1----- ის №0----- ადმინისტრაციული საჩივრის ნაწილობრივ დაკმაყოფილების შესახებ გადაწყვეტილებით, შემმოწმებულ ჯგუფს დაევალა მიმწოდებლის ფინანსური ვალდებულებების დაზუსტება.

მოპასუხე ადმინისტრაციული ორგანო ფორმალურად მიუდგა საკითხს და მიუთითა საერთო ოდენობა იმ შემთხვევებისა, სადაც ჰისტომორფოლოგიური კვლევა გაკეთებულია სხვადასხვა არაკონტრაქტორ კლინიკაში, მოსარჩელის წარმომადგენლის მითითებით მითითებული შემთხვევები წარმოადგენს გეგმიური ქირურგიული მომსახურების კომპონენტის ფარგლებში ანაზღაურებულ შემთხვევებს. ადმინისტრაციულ ორგანოს ასევე უურადღება არ გაუმახვილებია იმ გარემოებაზე, რომ მოსარგებლის თანხმობის ფორმაში დაფიქსირებული ფაქტიური საცხოვრებელი მისამართის უზუსტობა ბენეფიციარების რეგისტრაციის მოდულში დაფიქსირებულ ფაქტიურ საცხოვრებელ მისამართთან, ხომ არ წარმოადგენს ტექნიკურ შეცდომას.

„საყოველთაო ჯანდაცვაზე გადასვლის მიზნით გასატარებელ ზოგიერთ ღონისძიებათა შესახებ" საქართველოს მთავრობის 2013 წლის 21 თებერვლის №36 დადგენილების 9-ე მუხლის პირველი პუნქტის მოთხოვნებიდან გამომდინარე, პროგრამის ზედამხედველობა მოიცავს პროგრამის განხორციელებაზე ზედამხედველობას პროგრამით განსაზღვრული ღონისძიების ეფექტიანი შესრულების მიზნით, ხოლო მე-13 მუხლის მე-3

პუნქტის თანახმად, საანგარიშგებო დოკუმენტაციის ჩაბარებისას ხდება აღნიშნული დოკუმენტაციის პირველადი შემოწმება და მისი დადარება საანგარიშგებო დოკუმენტაციის ნუსხასთან, რის საფუძველზეც შედგება ჩაბარებული დოკუმენტაციის რეესტრი, ორმხრივი ხელმოწერით. წარდგენილი დოკუმენტაციის შეუსაბამობის აღმოჩენისას საანგარიშგებო დოკუმენტაცია ითვლება არასრულყოფილად და არ ხდება მისი მიღება. მიმწოდებელს ეძლევა 2 სამუშაო დღე აღმოჩენილი ხარვეზის აღმოსაფხვრელად და პაკეტის ხელახლა წარსადგენად, ერთ საანგარიშგებო პერიოდში ერთჯერადად. დასახელებული დადგენილების მე-15 მუხლის მე-4 პუნქტის თანახმად, ხარვეზით წარდგენილი შემთხვევები მიმწოდებელს ელექტრონულად ეგზავნება მთლიან შესრულებასთან ერთად ხარვეზის აღმოსაფხვრელად და, საჭიროების შემთხვევაში, ნაბეჭდი სახით დოკუმენტაციის განმეორებით წარსადგენად, მიმწოდებელს ეძლევა 5 სამუშაო დღე. დადგენილ ვადაში ხარვეზის აღმოფხვრის შემთხვევაში, შემთხვევები განიხილება როგორც ანაზღაურებას დაქვემდებარებული, ხოლო მითითებულ ვადაში ხარვეზის აღმოუფხვრელობისას, შემთხვევა არ ანაზღაურდება. 15¹-ე მუხლის მე-4 პუნქტით, კონტროლის განხორციელებისას ხდება მიმწოდებელთან არსებული სამედიცინო, ფინანსური დოკუმენტაციისა და საინფორმაციო სისტემაში მიმწოდებლის მიერ დაფიქსირებული ინფორმაციის გადამოწმება.

განსახილველ შემთხვევაში დადგენილია, რომ მოპასუხეს მიმწოდებლის მიერ გადაცემული ინფორმაცია არ გადაუმოწმებია, არ მიუღია ახსნა-განმარტებები მიმწოდებლისგან, პაციენტთან, მის ოჯახის წევრებთან და სამედიცინო პერსონალთან გასაუბრება არ მოუხდენია, რისი უფლებამოსილებაც მაკონტროლებელ ორგანოს გააჩნია დასახელებული ნორმების საფუძველზე. მოპასუხეს ყველა სადავო შემთხვევაში არ შეუსწავლია ის ფაქტობრივი გარემოება, რომ მოსარგებლეებმა მიმწოდებლისგან მიიღეს თუ არა სამედიცინო მომსახურება, აღნიშნული კი ეწინააღმდეგება დადგენილების მიზანს საქართველოს მოსახლეობისათვის შექმნას სამედიცინო მომსახურების ხელმისაწვდომობა და საქართველოს კონსტიტუციის 37-ე მუხლის პირველი პუნქტის შინაარსს ყველამ ისარგებლოს ჯანმრთელობის დაზღვევით, როგორც ხელმისაწვდომი სამედიცინო დახმარების საშუალებით, კანონით დადგენილი წესით განსაზღვრულ პირობებში უფასო სამედიცინო დახმარებით.

სასამართლო განმარტავს, რომ სასამართლოს უფლებამოსილება სადავო საკითხის გადაუწყვეტლად ბათილად ცნოს ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ მიღებული ადმინისტრაციული აქტი, განსაზღვრულია საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 32-ე მუხლის მე-4 ნაწილით, კერძოდ, აღნიშნული ნორმის თანახმად, თუ სასამართლო მიიჩნევს, რომ ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი გამოცემულია საქმისათვის არსებითი მნიშვნელობის გარემოების გამოკვლევისა და შეფასების გარეშე, რაც მოცემულ შემთხვევაში სახეზეა, იგი უფლებამოსილია

სადავო საკითხის გადაუწყვეტლად ბათილად ცნოს იგი და დაავალოს ადმინისტრაციულ ორგანოს ამ გარემოებათა გამოკვლევისა და შეფასების შემდეგ გამოსცეს ახალი ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი. სასამართლო ამ გადაწყვეტილებას იღებს, თუ ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობისათვის არსებობს მხარის გადაუდებელი კანონიერი ინტერესი _ რაც მოცემულ შემთხვევაში სახეზეა.

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 96-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, ადმინისტრაციული ორგანოს ვალდებულებას წარმოადგენს საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე გარემოებათა გამოკვლევა, სწორედ საქმის გარემოებათა შეფასებისა და ურთიერთშეჯერების საფუძველზე უნდა იქნეს ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ გადაწყვეტილება მიღებული. ზემოაღნიშნული ნორმიდან გამომდინარე, თუ სასამართლო მიიჩნევს, რომ ადმინისტრაციულმა ორგანომ არ გამოიკვლია საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე გარემოებები და ისე გამოსცა ადმინისტრაციული აქტი, იგი უფლებამოსილია სადავო საკითხის გადაუწყვეტლად ბათილად ცნოს ინდივიდუალურ-სამართლებრივი ადმინისტრაციული აქტი და დაავალოს შესაბამის ადმინისტრაციულ ორგანოს გამოსცეს ახალი აქტი. სასამართლოს მოსაზრებით, ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 32.4. მუხლით მინიჭებული უფლებამოსილება სასამართლომ უნდა გამოიყენოს იმ ვითარებაში, როცა სასამართლო წესით ვერ ხერხდება ფაქტობრივი გარემოებების დადგენა და შეფასება. შესაბამისად, შეუძლებელი ხდება სადავო ადმინისტრაციული აქტის მატერიალური კანონიერების შეფასება. აღნიშნული პროცესუალური შესაძლებლობა ემსახურება ადმინისტრაციული ორგანოების მიერ განხორციელებულ მმართველობის კანონიერებაზე სასამართლო კონტროლის სრულფასოვან რეალიზაციას და მართლმსაჯულების ეფექტიან განხორციელებას. იმ პირობებში, როცა ადმინისტრაციულ ორგანოს საერთოდ არ მოუხდენია ფაქტობრივი გარემოებების დადგენა _ შეფასება, ადმინისტრაციულ სამართალწარმოებაში შეუძლებელი ხდება მათი გამოკვლევა. მოპასუხე ადმინისტრაციულმა ორგანომ სადავო აქტის გამოცემისას ობიექტურად არ გამოიკვლია საქმის გარემოებები და არ შეასრულა კანონით მისთვის დაკისრებული მოვალეობები, რის შედეგადაც მათ მიერ მიღებული გადაწყვეტილება არ შეესაბამება კანონმდებლობის მოთხოვნებს.

სასამართლო მიიჩნევს, რომ გასაჩივრებული სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს 2--- წლის 1----- №1-/2--- შემოწმების აქტის მიღებისას ადმინისტრაციულ ორგანოს არ ჩაუტარებია სრულყოფილი ადმინისტრაციული წარმოება, გასაჩივრებული გადაწყვეტილება არ შეიცავს წერილობით დასაბუთებას თუ რა გარემოებებზე, ფაქტებზე, მტკიცებულებებზე და არგუმენტებზე დააფუძნა მოპასუხემ თავისი გადაწყვეტილება კერძოდ, შემოწმების ვადა მოიცავდა 2013 წლის 28 თებერვლიდან 2016 წლის 01 აგვისტოს, თუმცა აქტის გამოცემისას არ იქნა გათვალისწინებული ხანდაზმულობის სამ წლიანი ვადა და

შემოწმების აქტში ასახვა ჰპოვა ისეთმა დარღვევებმა რომლებიც ხანდაზმულია. ადმინისტრაციული ორგანოს მხრიდან შეფასება არ მიცემია იმ გარემოებას, რომ სამედიცინო დაწესებულების მიერ განმახორციელებელთან ანგარიშგებისთვის წარდგენილ საანგარიშგებო დოკუმენტაციის, ხარჯის დამადასტურებელ დოკუმენტში, განმახორციელებელთან შეთანხმებით, დიაგნოსტიკური გამოკვლევები არ იყო ჩაშლილი და წარედგინებოდა მხოლოდ ჯამური ფინანსური მონაცემები, კვლევების დასახელებისა და რაოდენობის გარეშე, შესაბამისად დასადგენია მოხდა თუ არა უზუსტობა, რაც შეეხება 7.2 და 7.3 პუნქტით გათვალისწინებულ შემთხვევებზე მოსარჩელე მიუთითებს, რომ ადგილი ჰქონდა მექანიკური ხასიათის შეცდომებს, რაზედაც ადმინისტრაციულ ორგანოს ყურადღება არ გაუმახვილებია.

ამდენად, გასაჩივრებული ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი ფორმალურ-მატერიალური თვალსაზრისით კანონსაწინააღმდეგოა, რის გამოც სახეზეა სარჩელის ნაწილობრივ დაკმაყოფილების საფუძველები. კერძოდ, ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 60¹-ე მუხლის პირველი ნაწილის და ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 32-ე მუხლის პირველი ნაწილის საფუძველზე სადავო საკითხის გადაუწყვეტლად ბათილად უნდა იქნეს ცნობილი სადავო აქტი. ამასთან, მოპასუხეს უნდა დაევალოს ახალი ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემა საქმის გარემოებების გამოკვლევისა და ობიექტური შეფასების საფუძველზე.

ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 5.1. მუხლში რეგლამენტირებულია ადმინისტრაციული ორგანოს უფლებამოსილების განხორციელების სავალდებულო პრინციპი – უფლებამოსილების განხორციელება კანონის საფუძველზე, რაც ნიშნავს, რომ ადმინისტრაციულ ორგანოს ეკრძალება კანონმდებლობის მოთხოვნის საწინააღმდეგოდ განახორციელოს რაიმე მოქმედება.

სადავო საკითხის ხელახალი განხილვისას ადმინისტრაციული ორგანო მოპასუხე ვალდებულია სრულფასოვნად გამოიყენოს მისთვის ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსით მინიჭებული უფლებამოსილება და სასამართლოს მითითებების გათვალისწინებით მიიღოს დასაბუთებული გადაწყვეტილება. კერძოდ, ხანდაზმულობის ვადის გათვალისწინებით იმსჯელოს დარღვევის არსებობის შემთხვევაში, შეფასება მისცეს იმ გარემოებას თუ რატომ არ მიიჩნევს, სამედიცინო დოკუმენტაციაში არსებულ შეუსაბამობას ტექნიკურ ხარვეზად, 1-9 შემთხვევაში კონკრეტულად შეისწავლოს თითოეული შემთხვევა ძირითად კონტიგენტში დარეგისტრირებული პაციენტების რეალური საცხოვრებელი ადგილის შესახებ და შესაბამისად მოახდინოს თანხის განსაზღვრა, გამოიკვლიოს და შეფასება მისცეს 1- შემთხვევაში მოსარგებლეზე არსებული თანხმობის ფორმის ნომრის სხვადასხვაობის მიზეზსა და თანხმობის ფორმის შეუვსებლობას, თანხმობის

ბარათზე დაფიქსირებული და პორტალში მითითებული ფაქტიური საცხოვრებელი მისამართის შეუსაბამობას, გამოიკვლიოს თანხმობის ბარათზე მოსარგებლის ხელმოწერობის მიზეზი.

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 201-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, ადმინისტრაციულ ორგანოს ადმინისტრაციული საჩივრის განხილვის შედეგად გამოაქვს ერთერთი შემდეგი გადაწყვეტილება: ა) ადმინისტრაციული საჩივრის დაკმაყოფილების შესახებ; ბ) ადმინისტრაციული საჩივრის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის თაობაზე; გ) ადმინისტრაციული საჩივრის ნაწილობრივ დაკმაყოფილების შესახებ. ამავე მუხლის მესამე ნაწილის თანახმად კი ადმინისტრაციულ საჩივართან დაკავშირებულ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტს კანონიერებისა და მიზანშეწონილობის თვალსაზრისით ამოწმებს ადმინისტრაციული ორგანო. ადმინისტრაციული საჩივრის განმხილველი ადმინისტრაციული ორგანო ვალდებულია შეამოწმოს, აკმაყოფილებს თუ არა ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი კანონის იმ მოთხოვნას, რომელიც ადმინისტრაციული საჩივრის წარმდგენ პირს ანიჭებს რაიმე უფლებას ან უპირატესობას.

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 178-ე მუხლის თანახმად, თუ კანონით ან მის საფუძველზე გამოცემული კანონქვემდებარე აქტით სხვა რამ არ არის დადგენილი, ადმინისტრაციულ საჩივარს განიხილავს და გადაწყვეტს ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამომცემი ადმინისტრაციული ორგანო, თუ იქ არსებობს ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამომცემი თანამდებობის პირის ან სტრუქტურული ქვედანაყოფის ზემდგომი თანამდებობის პირი. ამავე მუხლის მეორე ნაწილის თანახმად ადმინისტრაციული ორგანოს ხელმძღვანელი თანამდებობის პირის მიერ გამოცემული ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის თაობაზე წარდგენილ საჩივარს განიხილავს და გადაწყვეტს ზემდგომი ადმინისტრაციული ორგანო.

განსახილველ შემთხვევაში დადგენილია, რომ სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს დირექტორის 2--- წლის 1-----ის №0----- ადმინისტრაციული საჩივრის ნაწილობრივ დაკმაყოფილების შესახებ გადაწყვეტილება მიღებულია ყოველგვარი დასაბუთების გარეშე, ხანდაზმულობის ვადის გაუთვალისწინებლად, პასუხი არ გასცემია ადმინისტრაციულ საჩივარში მითითებულ თითოეულ გარემოებას. სასამართლო განმარტავს, რომ ადმინისტრაციული წარმოების ჩატარება მოიცავს ადმინისტრაციული ორგანოს უმნიშვნელოვანეს პროცედურულ ვალდებულებას- გამოიკვლიოს საქმისთვის მნიშვნელობის მქონე ყველა გარემოება და გადაწყვეტილება მიიღოს ამ გარემოებათა შეფასებისა და ურთიერთშეჯერების საფუძველზე. კანონმდებელი იმდენად არსებით და აქტის კანონისმიერ განმსაზღვრელ ფუნქციას ანიჭებს საქმის გარემოებათა გამოკვლევას,

რომ იმპერატიულად კრძალავს, ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ სამართლებრივი აქტის გამოცემას საფუძვლად დაუდოს ისეთი გარემოება ან ფაქტი, რომელიც კანონით დადგენილი წესით არ არის გამოკვლეული ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ. (საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 96-ე მუხლი)

საკასაციო სასამართლომ (საქართველოს უზენაესი სასამართლოს 2014 წლის 23 სექტემბრის გადაწყვეტილება საქმეზე **№ბს-2-6-2-3 (კ-14)** გადაწყვეტილებაში განმარტა, რომ „ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის დასაბუთების კანონისმიერი ვალდებულება განპირობებულია იმ გარემოებით, რომ ადმინისტრაციული ორგანო შებოჭოს სამართლით და მოაქციოს თვითკონტროლის ფარგლებში, რამდენადაც გადაწყვეტილების მიღება უნდა ეფუძნებოდეს კონკრეტულ გარემოებებს და ფაქტებს, სწორედ რომელთა შეფასებასაც ადმინისტრაციული ორგანო მიჰყავს საკითხის ამა თუ იმ გადაწყვეტამდე, ანუ სწორედ კონკრეტული ფაქტები და საქმის გარემოებები განსაზღვრავს გადაწყვეტილების იურიდიულ შედეგს და არაპირიქით.

ადმინისტრაციული წარმოების ჩატარება მოიცავს ადმინისტრაციული ორგანოს უმნიშვნელოვანეს პროცედურულ ვალდებულებას - გამოიკვლიოს საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე ყველა გარემოება და გადაწყვეტილება მიიღოს ამ გარემოებათა შეფასებისა და ურთიერთშეჯერების საფუძველზე. საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის ეს უმნიშვნელოვანესი იმპერატიული ხასიათის დანაწესი ემსახურება საჯარო მმართველობის კანონიერების პრინციპს, რამდენადაც ყოველი მმართველობითი გადაწყვეტილების მიღება უნდა ეფუძნებოდეს განსახილველი საკითხის გარემოებებისა და ფაქტების ობიექტურ შესწავლა-გამოკვლევას, რომლის შეფასებიდან უნდა გამომდინარეობდეს საკითხის გადასაწყვეტად ჩამოყალიბებული დასკვნა. ამ ვალდებულების შესრულება ემსახურება ადმინისტრაციული ორგანოს ასევე უმნიშვნელოვანეს - მიღებული გადაწყვეტილების დასაბუთების ვალდებულებას -

ადმინისტრაციულმა ორგანომ უნდა ახსნას, განმარტოს, დაასაბუთოს, თუ რატომ, რა ფაქტებზე დაყრდნობით მიიღო ამგვარი გადაწყვეტილება,

გარდა აღნიშნულისა, გადაწყვეტილების დასაბუთება აუცილებელია ადრესატისათვის, რათა შეაფასოს მისი მართლზომიერება, დარწმუნდეს მის კანონშესაბამისობაში, ხოლო უფლების დარღვევის განცდის შემთხვევაში ისარგებლოს გასაჩივრების შესაძლებლობით, მას უნდა შეეძლოს იცოდეს რა არგუმენტებით უნდა დაუპირისპირდეს მიღებულ გადაწყვეტილებას, რასაც დასაბუთების გარეშე გადაწყვეტილების მიღების პირობებში, მოკლებულია. აგრეთვე, დასაბუთებული აქტის გამოცემა აადვილებს საჩივრის ან სარჩელის განმხილველი ორგანოების მიერ მისი კანონიერებისა და მიზანშეწონილობის გადამოწმების პროცესს.

სასამართლო კეთილსინდისიერი ადმინისტრირების სტანდარტის საფუძველზე განმარტავს, რომ პირი აღჭურვილია რა კანონიერი ნდობის უფლებით, ადმინისტრაციულ ორგანოში მისი განცხადების დარეგისტრირება (ასეთის

უდავოდ დადგენის შემთხვევაში) იწვევს ადმინისტრაციული ორგანოს ვალდებულების - განცხადების კანონით დადგენილ ვადაში განხილვა-გადაწყვეტის წარმოშობას, რის მიმართ პირის კანონიერი მოლოდინი პატივსაღები და სამართლებრივი დაცვის ღირსია. აქტის გამოცემისათვის კანონმდებლობით დადგენილია პროცედურის დაცვა, რამდენადაც მიუკერძოებლად, საქმის გარემოებათა ყოველმხრივი და ობიექტური გამოკვლევის საფუძველზე გამოცემული ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის დასაბუთებულობა-კანონიერების ხარისხი გაცილებით მაღალია, ხოლო ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემისათვის დადგენილი წარმოების პროცედურის დაცვა განმსაზღვრელ მნიშვნელობას ანიჭებს ვინაიდან, სახელმწიფომ კანონით უზრუნველყო ჯანმრთელობის დაცვის სახელმწიფო პროგრამაში, შესრულებული სამუშაოს ანაზღაურება საქართველოს კანონმდებლობის შესაბამისად დამტკიცებული ანაზღაურებისა და დაფინანსების წესების მიხედვით, ამ პროცესში კი უფლებამოსილმა ორგანომ მაქსიმალურად უნდა შუწყოს ხელი ამ უფლების ეფექტურ რეალიზებას და არ უნდა დაუშვას მხოლოდ და მხოლოდ ფორმალური საფუძვლებით მოსარჩელის მიერ მოსარგებლეთათვის განხორციელებული სამედიცინო მომსახურების ანაზღაურებაზე უარის თქმა. ასეთი მიდგომით შესაძლოა დადგეს ისეთი შედეგი, როდესაც პირს გააჩნია შესრულებული სამუშაოს ანაზღაურების მოთხოვნის უფლება თუმცა, ვერ ახდენს მის რეალიზაციას ფორმალური დაბრკოლებების შექმნის გამო. აღნიშნული კი ეწინააღმდეგება „საყოველთაო ჯანდაცვაზე გადასვლის მიზნით გასატარებელ ზოგიერთ ღონისძიებათა შესახებ" საქართველოს მთავრობის 2013 წლის 21 თებერვლის №36 დადგენილების მიზანს საქართველოს მოსახლეობისათვის შექმნას ფინანსური უზრუნველყოფა სამედიცინო მომსახურების ხელმისაწვდომობისათვის.

იმ გარემოების გათვალისწინებით, რომ მოპასუხეს დაევალა კანონის მოთხოვნათა დაცვით ადმინისტრაციული წარმოების ჩატარება და სასამართლოს მითითებების გათვალისწინებით დასაბუთებული გადაწყვეტილების მიღება სასამართლო მიიჩნევს, რომ ზემდგომმა ადმინისტრაციულმა ორგანომ უნდა განიხილოს და იმსჯელოს **გასაჩივრებული სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს 2--- წლის 1----- №1-/2--- შემოწმების აქტის კანონიერებაზე.**

7. საპროცესო ხარჯები

საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის მე-10 მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად: თუ ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი გამოცემული იყო საქმის გარემოებების სათანადო გამოკვლევის გარეშე, ადმინისტრაციული ორგანო ვალდებულია აანაზღაუროს პროცესის ხარჯები მის სასარგებლოდ გადაწყვეტილების გამოტანის შემთხვევაშიც.

განსახილველ შემთხვევაში სასამართლომ მიიჩნია, რომ ინდივიდუალური

ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი გამოცემული იყო საქმის გარემოებების სათანადო გამოკვლევის გარეშე.

საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის მე-10 მუხლისა და სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 53.1. მუხლის საფუძველზე მოპასუხეს უნდა დაეკისროს მოსარჩელის სასარგებლოდ მის მიერ სახელმწიფო ბაჟის სახით გადახდილი – 100 (ასი) ლარის ანაზღაურება.

სარეზოლუციო ნაწილი

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის პირველი, მე-2, მე-10, მე-1-, მე-13 მუხლებით, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-8, 2-3-2-4-ე, 2-8-2-9-ე, 364-ე, 367-ე, 369-ე მუხლებით

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა:

1. შპს „მ-----ს“ წარმომადგენლის სარჩელი დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ; სადავო საკითხის გადაწყვეტილად ბათილად იქნეს ცნობილი სსიპ **სოციალური მომსახურების სააგენტოს 2--- წლის 1----- №1-/2--- შემოწმების აქტი, სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს დირექტორის 2--- წლის 1-----ის №0----- საჩივრის ნაწილობრივ დაკმაყოფილების შესახებ გადაწყვეტილება** და დაევალოს ადმინისტრაციულ ორგანოს საქმისათვის არსებითი მნიშვნელობის მქონე გარემოებების გამოკვლევისა და შეფასების შემდეგ გამოსცეს ახალი აქტი;

2. მოპასუხე სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს მოსარჩელის სასარგებლოდ დაეკისროს 100 (ასი) ლარის გადახდა მის მიერ გადახდილი სახელმწიფო ბაჟის ასანაზღაურებლად; მოსარჩელე შპს „მარდალეიშვილის სამედიცინო ცენტრი-რუსთავს“ დაუბრუნდეს შპს „ქართული ფოლადის სამკურნალო ცენტრის“ მიერ ზედმეტად გადახდილი ბაჟის ნაწილი 4900 ლარი, რომელიც გადახდილია 2--- წლის 20 ოქტომბერს №1 საგადახდო დავალება; ანგარიში/სახაზინო კოდი 300773150;

3. გადაწყვეტილება შეიძლება გასაჩივრდეს სააპელაციო წესით მხარეთათვის დასაბუთებული გადაწყვეტილების გადაცემიდან 14 დღის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატაში (ქ. თბილისი, გრ. რობაქიძის ქ. №7ა) რუსთავის საქალაქო სასამართლოს მეშვეობით (ქ. რუსთავი, ბოსტან-ქალაქის ქ. №6).

მოსამართლე:

ნ--- თ-----